

सौचामण्यै व्यृद्धं । तदस्यै समृद्धं । नानादेवत्याः पशवश्च
पुरोडाशाश्च भवन्ति समृध्यै । ऐन्द्रः पशूनामुत्तमो भ-
वति । ऐन्द्रः पुरोडाशानां प्रथमः ॥ २ ॥

इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति । पुरस्तादनूयाजा-
नां पुरोडाशैः प्रचरति । पशवो वै पुरोडाशाः । पशूने-
वावरुन्ध । ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति । इन्द्रियमेवा-
वरुन्धे । सावित्रं द्वादशकपालं प्रसृत्यै । वारुणं दशक-
पालं । अन्ततएव वरुणमवयजते । वड्बा दक्षिणा ॥ ३ ॥

उत वाएषाश्चसूते । उताश्चतरं । उत सोमउत सु-
रा । यत्सौचामणीसमृध्यै । बार्हस्पत्यं पशुं चतुर्थम-
तिपवितस्यालभते । ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः । ब्रह्म-
णैव यज्ञस्य व्यृद्धमपि वपति । पुरोडाशवानेष पशुर्भव-
ति । न ह्येतस्य ग्रहं गृह्णन्ति । सोमप्रतीकाः पितरस्तृ-
ष्णुतेति शतातृष्णायाः समवनयति ॥ ४ ॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्रतिति-
ष्ठति । दक्षिणेऽग्नौ जुहोति । पापवस्यस्य व्यावृत्यै । हि-
रण्यमन्तरा धारयति । पूतामेवैनां जुहोति । शतमानं
भवति । शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्र-
तितिष्ठति । यत्रैव शता तृष्णां धारयति ॥ ५ ॥